

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vajnara a soudkyně Mgr. Adély Kaftanové a JUDr. Hany Douskové ve věci

žalobce 1): **Roman Š.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Janem Dáňou
sídlem Václavské nám. 837/11, 110 00 Praha 1

žalobkyně 2): **Generali Česká pojišťovna a. s. (dříve Česká pojišťovna a. s.)**
IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem, LL. M.
sídlem Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra podle části páté o. s. ř., k odvolání žalobce 1) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18. února 2020 č. j. 27 C 267/2019-49

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se zrušuje** a řízení **se zastavuje**.
- II. Žalobkyně 2) Generali Česká pojišťovna a. s. je povinna zaplatit žalobci 1) Romanu Š. na náhradě nákladů řízení částku 29 684 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Jana Dáni.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud I. stupně na základě žaloby žalobkyně 2) nahradil ve výroku II. a IV. nález Finančního arbitra č. j. FA/SR/ZP/32/2017-12 ze dne 17. 9. 2019 ve znění rozhodnutí o námitkách č. j. FA/SR/ZP/32/2017-20 ze dne 31. 10. 2019 tak, že návrh žalobce 1) podaný k Finančnímu arbitrovi dne 11. 1. 2017 zamítl (spolu s tím uložil České republice povinnost vrátit žalobkyni 2/ sankci ve výši 15 000 Kč zaplacenou na základě nálezu a žalobci 1/ povinnost zaplatit žalobkyni 2/ plnění zaplacené na základě nálezu), současně zamítl žalobu žalobce 1) na nahrazení zamítavého výroku III. téhož nálezu Finančního arbitra ve znění rozhodnutí o námitkách a uložil žalobkyni 2) povinnost zaplatit žalobci 1) na nákladech řízení částku 16 456 Kč.
2. Soud I. stupně rozhodoval o včas (§ 247 odst. 1 o. s. ř.) podaných žalobách dle části páté o. s. ř. na nahrazení nálezu Finančního arbitra ve spojení s rozhodnutím Finančního arbitra o námitkách, jimiž bylo rozhodováno dle ust. § 8 a násl. zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, o návrhu žalobce 1)/navrhovatele proti žalobkyni 2)/instituci na vydání bezdůvodného obohacení, které mělo vzniknout na straně žalobkyně 2) přijetím plnění (od žalobce 1/) na základě neplatné pojistné smlouvy č. 7081143013 ze dne 18. 1. 2011. Navrhovatel se domáhal, aby mu instituce zaplatila částku 52 965 Kč s příslušenstvím, která představuje rozdíl mezi jím zaplaceným pojistným podle pojistné smlouvy a plněním instituce. Rozhodnutími Finančního

arbitra bylo vyhověno návrhu na zaplacení částky 11 500 Kč s příslušenstvím (výrok II. nálezu ve znění rozhodnutí o námitkách); návrhu na zaplacení částky 37 657 Kč s příslušenstvím vyhověno nebylo (výrok III. nálezu ve znění rozhodnutí o námitkách); v částce 3 808 Kč bylo řízení zastaveno (výrok I. nálezu ve znění rozhodnutí o námitkách). Instituci pak bylo ve výroku IV. nálezu ve znění rozhodnutí o námitkách uloženo zaplatit sankci dle ust. § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč. Každý ze žalobců žádal nahrazení pro něho negativní části rozhodnutí Finančního arbitra; žalobce 1) požadoval nahrazení zamítavé části rozhodnutí pozitivním soudním rozhodnutím; žalobkyně 2) požadovala nahrazení vyhovující části rozhodnutí negativním soudním rozhodnutím.

3. Rozsudek napadl v celém rozsahu včasným odvoláním žalobce 1).
4. V průběhu odvolacího řízení vzali oba žalobci své žaloby zpět, žalobce 1) tak učinil proto, že žalobkyně 2) po vydání napadeného rozsudku (pro ni zcela pozitivního) doplatila žalobci 1) částku požadovanou v řízení před finančním arbitrem, potažmo v řízení před soudem dle části páté o. s. ř. Vzhledem k tomu, že každý ze žalobců souhlasil se zpětvzetím žaloby druhým ze žalobců, postupoval odvolací soud dle ust. § 222a odst. 1 o. s. ř., zrušil odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně a řízení o obou žalobách zastavil.
5. Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 146 odst. 2. ve spojení s ust. § 211a ust. § 245 o. s. ř. Procesní zavinění na zastavení řízení o obou žalobách leží na žalobkyni 2), protože tato žalobkyně jednak vzala zpět svoji žalobu a jednak zapříčinila zpětvzetí žaloby žalobcem 1) tím, že dobrovolně uhradila žalobcem 1) žádanou částku. Proto byla žalobkyni 2) uložena povinnost nahradit žalobci 1) účelně vynaložené náklady soudního řízení. Přiznaná částka 29 684 Kč zahrnuje žalobcem 1) zaplacený soudní poplatek ze žaloby ve výši 3 000 Kč, žalobcem 1) zaplacený soudní poplatek z odvolání ve správné výši 2 000 Kč (položka 22 bod 11. ve spojení s položkou 4 bod 1. písm. c/ Sazebníku poplatků) a náklady na zastoupení žalobce 1) advokátem vypočtené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. odměnu za 6 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení; sepis žaloby; sepis vyjádření ze dne 10. 2. 2020; účast na jednání soudu I. stupně dne 18. 2. 2020; sepis odvolání proti rozsudku; zpětvzetí žaloby ze dne 21. 8. 2020) po 3 100 Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 4, písm. d), § 11 odst. 1, písm. a), d) a g) vyhlášky, 6 x paušální náhradu hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky a zvýšení souhrnu odměny a náhrad advokáta o 21% DPH v částce 4 284 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).
6. Odvolací soud zdůrazňuje (k výpočtu výše nákladů provedenému žalobcem 1/), že odměna za jeden úkon právní služby byla odvolacím soudem vypočtena z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle ust. § 9 odst. 4, písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., neboť všechny výše zmíněné úkony právní služby zástupce žalobce 1) byly učiněny v řízení vedeném dle části páté o. s. ř. To platí i přes to, že jak oba žalobci ve svých žalobních požadavcích, tak soud I. stupně v rozsudku, nepřipustně překročili předmět řízení před finančním arbitrem (§ 250h odst. 3 o. s. ř.).
7. Žalobci 1) pak nebyla přiznána náhrada odměny (a paušální náhrady) za úkon sepis předžalobní výzvy ze dne 13. 12. 2016, neboť nejde o úkon právní služby, který by byl uskutečněn v souvislosti s řízením před soudem dle části páté o. s. ř., jehož náklady odvolací soud vypořádává. Pokud žalobce 1) skutečně žalobkyni 2) vyzval dopisem ze dne 13. 12. 2016 k úhradě požadovaného plnění (tato skutečnost nebyla ostatně doložena), učinil tak před zahájením řízení před finančním arbitrem ve snaze dosáhnout plnění před zahájením správního řízení.
8. Odvolací soud žalobci 1) nepřiznal ani náhradu odměny (a paušální náhrady) za úkon jednání s klientem dne 25. 11. 2019 a za úkon jednání s protistranou o možnosti smírného řešení sporu, neboť uskutečnění těchto úkonů právní služby nebylo žalobcem 1) doloženo (uskutečnění

druhého ze zmíněných účtovaných úkonů žalobkyně 2/ nepotvrdila, jak plyne z jejího vyjádření k vyčíslení nákladů řízení žalobcem 1/).

9. K námitce žalobkyně 2) odvolací soud pro úplnost podotýká, že v řízení dle části páté o. s. ř., i když v něm má být (znovu) rozhodnuto o peněžitém plnění, není z povahy věci možné aplikovat ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. o nižší sazbě odměny a paušální náhrady za úkony do podání návrhu (ve skutkově a právně obdobných věcech zahájených návrhem podaným na ustáleném vzoru), neboť předmětem takového řízení není jen (pouhé) peněžité plnění, nýbrž i nahrazení pravomocného rozhodnutí správního orgánu rozhodnutím soudním. Jinak řečeno úkony do podání návrhu o zaplacení peněžitého plnění, které výše zmíněné ustanovení honoruje nižší sazbou odměny, v tomto typu občanského soudního řízení v úvahu nepřipadají, neboť byly logicky uskutečněny již v řízení před správním orgánem, k němuž byl podán návrh, o kterém soud znovu rozhoduje.
10. O vrácení přeplatku na soudním poplatku z odvolání dle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhoduje soud I. stupně (§ 3 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb.). Žalobce 1) soudní poplatek z odvolání přeplatil o částku 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze za podmínek § 237 o. s. ř. podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 18. září 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu